Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 227 (1977) ♦ Четвер, 26 листопада 1998 року ♦ Ціна договірна

26 листопада

✔ 1015 року почав княжити Ярослав Мудрий, за часів якого Київська Русь досягла найбільшої державної могутності.

✔ 30 років тому ООН схвалила Конвенцію про незастосування строку давності до воєнних злочинів та злочинів проти людства.

✔ 1702 року польська шляхта закатувала поета й громадського діяча Д. Братковського.

✔ 1946 року помер письменник М. Чернявський.

Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко зустрівся з головою Центрального банку Королівства Нідерландів Онутом Зеллінком

Досвід Голландії нам не зашкодить

Торкнувшись відносин України та Нідерландів, Олександр Ткаченко наголосив, що Голландія є одним з трьох найбільших інвесторів нашої держави. На його думку, подальший розвиток співробітництва в кредитно-фінансовій сфері можливий не лише у збільшенні обсягу інвестицій і кредитів, а й у підтримці України в Міжнародному валютному фонді. Він також висловив думку, що Центральний банк Нідерландів міг би надати допомогу в реформуванні банківської системи України, а також у підготовці банківських фахівців.

Найближчим часом, зазначив Олександр Ткаченко, Верховна Рада має прийняти в другому читанні закон про Національний банк України. Він також повідомив, що плановано вжити ряд жорстких заходів для подолання фінансової кризи, зокрема створюється нова система контролю за імпортом-експортом, стануть суворішими умови використання бюджетних коштів державними банками тощо.

Онут Зеллінк висловився за подальше співробітництво з банками України. Зокрема, він бачить перспективи в розвитку таких напрямів співпраці, як банківський нагляд та обмін інформацією.

Лист на першу сторінку

Україна ще не вмерла, але тяжко хвора

Україна «будує» ринкову економіку. Років через 30 досвід України вивчатимуть у всьому світі. Вивчатимуть, що треба робити, щоб високорозвинену країну перетворити на сировинний додаток третього світу чи в бананову республіку, де часто неможливо відрізнити податкову інспекцію від рекету.

Тотальна господарська імпотенція української правлячої еліти — чи не головна причина наших негараздів. Доки до управління державою не прийдуть професіонали з новим світоглядом, люди, які не лише навчилися виживати самі, а й допомагають іншим, створюючи нові робочі місця, доти не буде ладу на рідній землі. А поки що...

Дерева сохнуть. Ріки міліють. Україна тяжко хвора.

Вадим ГЛАДЧУК.

Київ.

Скільки у формулі нулів?

ВРАЖЕННЯ таке, ніби щоденно, із самісінького ранку, над обласними та столичними керівними установами кружляють армади літаків і бомбардують ті установи паперовими бомбами. А в кожній — мала чи велика проблема, яку не змогли розв'язати «на місцях». Про місцеве самоврядування говорять усі. І в кожного — своя правда. Одні вважають, що знайшли магічну формулу самоврядування, інші кажуть, що в цій формулі немає і ще довго не буде нічого, окрім нулів...

Два погляди на проблему — на 3-й сторінці.

Фотоетюд Анатолія ВОРОХА.

Глинозем нині в ціні

На 100 відсотків виконано план за жовтень з випуску продукції на Миколаївському глиноземному заводі. Цього досягнуто за хорошого рівня питомих витрат матеріалів і паливно-енергетичних ресурсів.

Добра робота на фініші поточного року створює сприятливі передумови для старту в 1999-му, на який, як заявив недавно генеральний директор МГЗ Віталій Мешин, роблять досить оптимістичні прогнози щодо вартості алюмінію на світовому ринку, а отже, і глинозему. Планують збільшення поставок на Таджицький алюмінієвий завод, повідомляє ДІНАУ.

Кримінал

І я не я, і хата не моя

На процесі в Одеському обласному суді, де розпочався розгляд справи про вбивство редактора газети «Вечерняя Одесса» Бориса Дерев'янка, скоєне більш як рік тому, стався несподіваний «зигзаг»: обвинувачуваний у цьому злочині Олександр Глек навідріз відмовився від показань, що він їх давав після затримання й арешту.

Зазначимо, що О. Глек не просто розповів, як усе було, а й взяв участь у слідчому експерименті безпосередньо на місці вбивства, де в деталях «відтворив» ситуацію. Він також назвав прізвища двох мешканців Одеси — Балашова і Чумак, з якими вступив у змову, погодившися на їх пропозицію вчинити вбивство журналіста-депутата за 20 тисяч американських доларів.

(Закінчення на 8-й стор.).

Передплата-99

«Голос України» проводить серед своїх передплатників розіграш «Лотереї «ГУ»-99». Тим, хто зробив свій вибір і передплатив нашу газету на рік або півроку, треба надіслати до редакції копію передплатної квитанції. На конверті обов'язково зробіть позначку «Лотерея «ГУ»-99». Розігруватимуться найрізноманітніші товари. І все це завдяки нашим спонсорам:

51. Чернівецькій виробничо-комерційній фірмі «Меблевий комбінат» (директор Костянтин Кубляк) — меблевий набір для школяра «Натхнення».

52. Чернівецькій виробничо-торговій фірмі «Мальва» (директор Ніна Кулінська) — набір панчішно-шкарпеткових виробів.

53. ВАТ «Рівненський радіотехнічний завод» (директор Микола Цимбалюк) — автомагнітола.

54. Рівненському СП «Самгаз-Україна» (директор Андрій Марков) — газовий лічильник.

Друзі! Стежте за газетою. Щономера в нас збільшуватиметься асортимент товарів для розіграшу лотереї. Спробуйте і виграйте!

Пільгова передплата «ГУ» на рік — 18 грн. (інд. 40224)

○ *Делегація народних депутатів України вилетіла до Гааги для участі в засіданні комісії з питань моніторингу ПАРЄ.*

○ *У водомережі Дніпропетровська сталося дві аварії.*

○ *Кабмін вирішив протягом місяця забезпечити населення Закарпатської області будматеріалами.*

P.S.

У номер

✔ Київ

Ще раз про курдське питання

Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко прийняв Надзвичайного і Повноважного Посла Туреччини в Україні Махмета Караосманоглу на його прохання. Було обговорено низку питань, які становлять обопільний інтерес. Ішлося, повідомили з прес-служби Верховної Ради, і про ставлення народних депутатів України до курдської проблеми. Олександр Ткаченко щодо цього зазначив: позиція кожної людини — то її особиста справа. Це стосується й депутатів, яким Конституцією гарантовано право висловлювати в сесійному залі будь-які думки та погляди. Щодо Верховної Ради загалом, то вона, як відомо, не розглядала підготовлений групою депутатів проект заяви з курдського питання, оскільки ухвалення її органом законодавчої влади України можна було б розцінити як втручання у внутрішні справи іншої держави.

✔ Сімферополь

Робочий текст Конституції Кримської автономії — готовий

24 листопада, як повідомляє парламентська прес-служба, відбулося підсумкове засідання робочої групи з підготовки Конституції Криму до її затвердження Верховною Радою України. Вів засідання заступник Голови Верховної Ради Віктор Медведчук.

Члени комісії — народні депутати України, представники кримського парламенту, фахівці експертно-правничих служб секретаріату Верховної Ради провели заключне читання документа, подали пропозиції стосовно його розгляду у профільних комітетах і на пленарних засіданнях.

За повідомленням прес-служби, були остаточно узгоджені положення щодо правової основи та гарантій статусу і повноважень Автономної Республіки Крим, права управляти належним їй майном тощо. Відповідним парламентським комітетам, спільно з урядом, запропоновано уточнити лише механізм формування бюджету та позабюджетних цільових фондів.

Заступник Голови ВР Криму Юрій Корнілов висловив побажання, щоб парламент України розглянув це питання в найближчі два тижні. У роботі комісії взяв участь керівник апарату Верховної Ради України Леонід Горьовий.

✔ Харків

Протест, але не масовий

У рамках так званого третього етапу Всеукраїнської акції протесту в регіонах України пройшли мітинги, зорганізовані лівими силами. Мітингуючі у Харкові вимагали зміни нинішньої влади, а від керівників лівих організацій — єдиних дій на час передвиборної президентської кампанії.

Об'єднання "Трудовий Севастополь" організувало мітинг за участі близько тисячі мешканців міста. Виступаючі вимагали навести порядок у міському комунальному господарстві.

Прибічники лівих сил у Дніпропетровську і Запоріжжі також вимагали відставки теперішньої влади, заборони масових звільнень, повернення боргів у зарплаті та пенсіях, надання російській мові статусу державної нарівні з українською.

Акцію протесту в Києві біля адміністрації Президента України організувала Всеукраїнська спілка робітників. У ній взяли участь Компартія, Соцпартія, Спілка комуністів, Спілка жінок-трудівниць, інші суспільні організації, повідомляє "Інтерфакс-Україна".

Марш протест лівих сил у Луганську. Листопад 1998 р.

Фото Вадима ЛІСНОГО (ДІНАУ).

«Зерно добра хай проросте міцним колоссям»

Депутат в окрузі

Це слова побажання з вітального листа Голови Верховної Ради України Олександра Ткаченка, адресованого колективу викладачів і студентів Корсунь-Шевченківського педагогічного училища з нагоди його 75-річного ювілею. І не лише вітання одержали корсунські освітяни від свого народного депутата. Але спочатку — коротка передісторія.

Перебуваючи нещодавно у своєму виборчому окрузі з ущерть заповненою діловими зустрічами робочою поїздкою, глава парламенту побував і в Корсунь-Шевченківському педагогічному училищі. Його вразила творча атмосфера цього навчального закладу, шанобливе ставлення молоді до історії свого рідного краю і держави, завзяття у навчанні, мистецтві, спорті. На згадку про теплу зустріч студенти з гуртка декоративно-прикладного мистецтва подарували високому гостю розкішний букет, виготовлений власними руками. «Ви мені вручили такий чудовий подарунок, а я без подарунка, — сказав Олександр Миколайович і, посміхаючись, додав, — нічого, я вам обіцяю подарувати те, що зараз найбільш необхідно».

Корсунчани запросили тоді Олександра Ткаченка на ювілейні урочистості. І хоча сам особисто він удруге приїхати не зміг, але про свою обіцянку не забув. У день ювілею з Києва прибув перший помічник Голови Верховної Ради, земляк корсунчан Борис Кириченко і вручив від імені Олександра Миколайовича комп'ютер, набір спортивних знарядь і м'ячів. Невдовзі, сказав посланець глави парламенту, буде готова і спортивна форма для трьох дівочих і двох юнацьких волейбольних команд. «Ви тільки, юні друзі, обов'язково вигравайте!» — це також побажання від Голови Верховної Ради, зустрінуте бурхливими оплесками.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Голова Верховної Ради не забув про свою обіцянку.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Пенсії — вчасно!

За 10 місяців нинішнього року надходження коштів до Пенсійного фонду становлять лише 81,8 відсотка від запланованого. Заборгованість, — а це понад 1,7 мільярда гривень, — не дозволила у повному обсязі профінансувати виплату пенсій та соціальних допомог, на які щомісяця потрібно 859,8 мільйона гривень. Саме тому 24 листопада Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко зустрівся з головою Пенсійного фонду Борисом Зайчуком.

Під час розмови з'ясувалися основні причини такого становища. Серед них — виплати заробітної плати у натуральній формі без відповідних відрахувань до Пенсійного фонду, заборгованість у виплаті заробітної плати, внаслідок чого до фонду не надійшло майже 2,2 мільярда гривень, зростання видатків через збільшення розміру пенсій. Вжиті урядом заходи щодо погашення заборгованості перед Пенсійним фондом хоч і зменшили певною мірою напруження, все ж очікуваного ефекту не дали.

Висловивши низку конструктивних пропозицій стосовно шляхів поліпшення стану справ з пенсійним забезпеченням, Голова Верховної Ради водночас порекомендував керівникам фонду проявляти більше ініціативи і наполегливості у розробці заходів для його наповнення, аби вчасно розраховуватися з пенсіонерами.

Закарпаття: зона стихійного лиха

✔ Ужгород

Потепління зовсім недоречне

Над Закарпаттям засвітило сонце, й настали погожі, але морозні дні. Рівень води на річках спав. Проте синоптики передбачають невеликі опади й потепління. Воно тепер, на жаль, не до речі: зростає ймовірність зсувних процесів.

Шість мобільних груп геологів, гідрогеологів та спеціалістів комунального господарства обстежили більшість населених пунктів, яким загрожують зсуви. Виявлено сходження 20 селевих потоків та 250 зсувів грунту. Особливо гостра ситуація в Тячівському та Рахівському районах.

Медики обстежили близько 36 тисяч людей. Виявлено майже 24 тисячі хворих. Госпіталізовано понад 2000 осіб.

Продовжується розчистка русел рік та розбирання завалів, відкачування води з підтоплених будинків, підвалів.

✔ Львів

Віктор Жердицький закликав наслідувати приклад львів'ян

Народний депутат Віктор Жердицький звернувся до керівників областей нашої держави з проханням допомоги закарпатцям, які потерпіли від стихійного лиха.

У зверненні, зокрема, говориться: «Адміністрація і жителі Львівської області з великим співчуттям і розумінням поставилися до закарпатців, які постраждали від екологічної катастрофи. Львівська область взяла шефство над Хустським районом. Діти-школярі з постраждалих сімей будуть розміщені у львівських школах-інтернатах, де зможуть продовжити своє навчання в теплі і під опікою досвідчених педагогів. Сотні львів'ян готові розмістити у своїх квартирах закарпатців, котрі втратили житло.

Закликаємо обласні адміністрації і жителів усіх областей України підтримати почин львів'ян та надати допомогу конкретним людям із зони стихійного лиха. Вишукати резерви для розміщення у своїх населених пунктах знедолених закарпатців. Спільними зусиллями ми зможемо перебороти це лихо».

✔ Київ

По десять гривень збирали стихійно

Заступник голови держадміністрації столиці Володимир Яловий повідомив журналістам, що для допомоги потерпілим кияни вже перерахували 707 тисяч живих грошей, а всього допомоги відправлено на 2,5 млн. грн.

Допомагають закарпатцям усі 14 районів міста. Найсердечніше відгукнулися жителі Мінського району. Вони вже зібрали 204 тис. грн., понад 100 тис. грн. пожертвували окремо у Ватутінському та Подільському районах.

А робітники гірничо-видобувного і каменеобробного комбінату «Біличі» зібрали на допомогу потерпілим по 10 гривень. Причому виникла ця акція у цехах на робочих місцях стихійно, бо чужого горя не буває, вважають працівники комбінату.

Збір коштів для закарпатців триває.

✔ Дніпропетровськ

Агрофірма «Наукова» — потерпілим

Рада трудового колективу агрофірми «Наукова», що на Дніпропетровщині, підтримала ініціативу народного депутата України Миколи Агафонова і відправила цільову гуманітарну допомогу з високоякісних харчових продуктів власного виробництва, а також інші необхідні товари на адресу потерпілих мешканців Берегівського району Закарпатської області.

П'ятьма великовантажними автомашинами з причепами відправляють:

* по 10 тонн зерна пшениці і борошна вищої якості;
* по 5 тонн м'яса і цукру;
* по 3 тонни смальцю;
* по 2 тонни вершкового масла та олії;
* понад 3000 банок овочевої консервації;
* 4000 кілограмів прального порошку;
* 100 ящиків сірників.

Гуманітарна допомога трудового колективу агрофірми сягає 100 тисяч гривень.

Виконувач обов'язків генерального директора агрофірми Олександр Софійченко вважає, що кожний трудовий аграрний колектив України, попри нелегкі часи власного існування, в годину страшної стихії повинен відгукнутися і чим може допомогти постраждалим закарпатцям. З таким зверненням рада трудового колективу агрофірми «Наукова» звернулася до Голови Верховної Ради України Олександра Ткаченка.

Надійшла гуманітарна допомога.

Фото Богдана БАРБІЛА.

Формула влади атомного міста

У Кузнецовську — місті рівненських атомників — є «привілейовані»: пенсіонери і діти

Самоврядування: власність

На цьогорічних виборах Світлана Арістова, яка очолює Кузнецовську міську раду з 1984 року, одержала 75,8 відсотка голосів виборців. У чому ж секрет такого високого рейтингу міського голови Кузнецовська, що на Рівненщині?

Більшість відповідей жителів міста зводилася в основному до ділових та людських якостей Світлани Гнатівни, яка, крім того, вміє знайти спільну мову з депутатами, політичними партіями, доступна у спілкуванні, готова відповісти на найгостріші запитання. Інші ж бачили формулу успіху більш узагальнено: мовляв, якщо людям живеться непогано, отже, влада на місці...

І справді, в Кузнецовську — місті енергетиків, якому, до речі, виповнилося 25 років, побут налагоджено: безперебійне електро- і теплопостачання, цілодобово гаряча і холодна вода, кабельне телебачення... Та й саме містечко затишне, чисте. В цьому кузнецовці можуть скласти конкуренцію й Рівному.

Пенсіонери, яких 4,5 тисячі, своєчасно одержують пенсії. Тому дехто з кузнецовців намагається забрати до себе з інших регіонів старих батьків. Щотижня в місті прописується 10—12 пенсіонерів. Самотніх, немічних та найменш забезпечених місцева влада взяла під свою опіку, щомісяця додаючи до пенсій грошову допомогу.

Іншою «привілейованою» категорією городян є діти, яких у Кузнецовську третина від усього населення. Для них — прекрасні дитсадки з басейнами, школи, ігрові майданчики, дитяча лісопаркова база та ін.

Щоправда, останнім часом гостро постала проблема безплатного харчування дітей (Кузнецовськ віднесено до четвертої категорії населених пунктів, які постраждали внаслідок аварії на Чорнобильській АЕС). Це було темою розмови на позачерговому засіданні міськвиконкому, де таки знайшли можливість за кошти міста та АЕС підтримати цю декларовану чорнобильським законом пільгу, яку держава з відомих причин не може фінансово забезпечити.

Заборгувала держава і перед енергетиками Рівненської АЕС, які не так давно нагадували про це акціями протесту в Києві. Міський голова С. Арістова підтримала їх не лише через те, що це її виборці, а й тому, що вимоги атомників справедливі, законні, суто економічні. До того ж, їхні проблеми тісно пов'язані з проблемами міста. І навіть області, бо ж 50 відсотків відрахувань до обласного бюджету — зі станції.

— Житиме Рівненська АЕС — не бідуватиме й місто, — каже Світлана Гнатівна. — Адже 98 відсотків усіх надходжень у міський бюджет — саме від АЕС. Місцева влада знаходить спільну мову з керівництвом АЕС, директор якої Володимир Коровкін — депутат Рівненської обласної ради.

Акція протесту закінчилася тим, що атомникам виплатили заборгованість із зарплати за квітень-травень, першу половину червня і жовтня, чим дещо зняли напругу в колективі. Гірші справи в будівельників, які одержують зарплату талонами, жартівливо названими «огородниками», за прізвищем начальника управління капітального будівництва. Вчителі, медики, тобто працівники бюджетної сфери, одержали платню за вересень.

— Виходить, у вас в Кузнецовську і проблем немає? — цікавлюсь у міського голови.

— Що ви, проблем вистачає, — заперечила С. Арістова. — Одна з них — зайнятість населення. Адже до 1994 року існувала заборона будувати будь-які об'єкти на прилеглій до АЕС території. Тому деякі жінки, чоловіки яких працюють на АЕС, не могли працевлаштуватися. Тож у центрі зайнятості на обліку перебуває 600 чоловік. Якщо врахувати, що дехто з городян їздить на сезонні заробітки, то ця цифра могла б сягнути 3 тисяч. Але ми знайшли вирішення і цієї проблеми: невдовзі жінки одержать 350 робочих місць з введенням у дію молокозаводу та будинку побуту, а чоловікам знайдеться робота на четвертому енергоблоці Рівненської АЕС.

А ось іще одна проблема, про яку говорила міський голова Кузнецовська. Приєднати до міста село Стару Рафалівку, розташоване поблизу. Тут люди бідують. Місцевий КСП занепав. А він міг би стати підсобним господарством станції. Землероби мали б постійні заробітки, атомники — продукти. Але вирішення цієї проблеми загальмувалося на обласному рівні.

Є у Світлани Гнатівни, котра співпрацює з Інститутом законодавства Верховної Ради України, власні думки про законодавче забезпечення вирішення окремих проблем — приміром, механізму передачі інфраструктури АЕС у комунальну власність міст-супутників, одним з яких є Кузнецовськ. На її думку, зокрема, цим можна було б удосконалити і закон про місцеве самоврядування.

— Міська рада сьогодні не може формувати бюджет, каже С. Арістова. — Але чому, скажімо, нам мають спускати з області цифру про доходну частину міського бюджету? Це ж наші прибутки і нам ними розпоряджатися. Хто ж краще, ніж депутати на місцях, знає проблеми свого регіону, міста? Бюджет повинен формуватися знизу вгору, а не навпаки. Я розумію, що потрібні відрахування і в державний бюджет. Тільки їх розміри повинні бути чітко визначеними. Решта коштів має залишатись на місцях.

Має бути і статус міст — супутників атомних електростанцій України, вважає С. Г. Арістова. Такі міста повинні мати прерогативу на будівництво житла, зайнятість населення тощо. До речі, нині асоціація атомних електростанцій, мери міст — супутників АЕС працюють над проектом такого документа, щоб подати його на розгляд Верховної Ради.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімках: міський голова Кузнецовська Світлана Арістова; місто у рік свого 25-річчя.

Фото Василя СВАРИЦЕВСЬКОГО та Миколи ВОЛОДЬКА.

«Доки над нами експериментуватимуть, порядку не буде...»

Нижня ланка управління лишається у ролі статиста

Суботцівська сільська рада, що у Знам'янському районі, одна із найблагополучніших на Кіровоградщині. Однак проблем, як і скрізь, вистачає. Розповісти про них я попросив голову сільради, або, як нині прийнято називати, сільського голову Валерія ВДОВИЧЕНКА.

«Рішення мають прийматися знизу...»

Коли Україна стала незалежною державою, були начебто непогані задатки для її становлення і цивілізованого розвитку. Приймалися розумні закони — починаючи від Конституції і до Закону "Про місцеве самоврядування"... Але чомусь усе пішло шкереберть. Одна із причин у тому, що в нас за звичкою всі рішення приймаються нагорі, а нижня ланка управління лишається у ролі своєрідного статиста, який, не маючи права голосу, мусить лише виконувати «мудрі вказівки». А має бути навпаки. Керівництво держави повинно дослухатися до нашого голосу, бо ми варимося у всіх проблемах і кому, як не нам, їх краще знати? Наведу маленький приклад. Стоїть на території сільради котельня, що належить КСП імені Леніна. Є постанова Кабінету міністрів, згідно з якою, якщо котельня на балансі підприємства чи КСП, вона вважається котельнею, яка використовується на промислові цілі, і відповідно оплата за тисячу кубометрів спожитого газу становить 101 долар. Якби котельня була на балансі сільської ради, вона вважалася б котельнею комунального підпорядкування і відповідно ціна за спожитий газ була б майже вдвічі меншою — 65 доларів за тисячу кубометрів газу. Опалює згадана котельня 91 відсоток комунальних об'єктів. Сюди ж не зараховували клуб, відділення зв'язку, ощадкасу і кабінет, в якому я сиджу. Звісно, КСП не в змозі сплатити таку ціну за газ. Тож котельню поки що перевели на тверде паливо, тобто на дрова від викорчуваного саду. Районне начальство наполягає, щоб я взяв котельню на баланс сільської ради. Мовляв, так буде дешевше і є гарантія, що село взимку опалюватиметься. А яка гарантія?

Те, що нам залишають, покриває лише 67 відсотків необхідних затрат. А лише один місяць експлуатації котельні коштує 18 тисяч гривень. Тож і постає запитання: чи не розумніше було б, якби уряд прийняв рішення про надання газу за комунальними цінами для котелень, що обслуговують не менш як 80 відсотків комунальних об'єктів, незалежно від того, до якої власності вони належать?..

«Закон «Про місцеве самоврядування» діє тільки на папері...»

Місцева влада сьогодні — нуль, тому що вона не є єдиним і фактичним розпорядником на власній території. Про неї згадують лише тоді, коли треба з когось спитати. А рішення приймаються незалежно від того, що ми про них думаємо. Свого часу Суботці були одним із кращих сіл України, а нині, як і скрізь, суцільна розруха. І головне — жодних перспектив, ніякого світла в кінці тунелю поки що не видно. Відмінили держзамовлення на сільськогосподарську продукцію і колгоспи віддали на пограбування комерційним структурам, які пропонують ціни, що навіть не окуповують витрат. А діватися селянину нікуди: якщо сьогодні не продати за такою ціною, завтра продукція взагалі буде нікому не потрібною... Районна адміністрація диктує, на який молокозавод ми повинні здавати молоко. Я розумію, їм хочеться, щоб гроші залишилися в районному бюджеті. Але мені, наприклад, вигідніше везти молоко до іншого району, адже там платять більше й одразу. Та це нікого не обходить. Хіба можна за таких умов говорити про нормальні ринкові відносини?

Ось іще приклад. Є у нас на території завод залізобетонних опор. Свого часу він давав 70 відсотків відрахувань до районного бюджету. Завод сьогодні не працює — банкрут. Нині його повністю розграбовано...

Протягом року ми разом з райдержадміністрацією, обласними структурами «бомбили» всі інстанції з приводу його долі. Звісно, Одеській залізниці він сьогодні не потрібен. Але він потрібен регіону, де аналогічного підприємства немає. Ми зверталися до керівництва, щоб завод передали на баланс району. Але вся біда в тому, що Одеська залізниця є своєрідною державою в державі, і сільського голову ніхто із керівництва не став слухати. Справа затяглася, завод зупинився, люди лишилися без роботи, житловий масив, прив'язаний до заводу, зостався без опалення. Люди побігли до мене. А що я можу зробити? Питання про житловий масив неодноразово розглядали в райдержадміністрації, вимагали взяти масив на баланс сільської ради, але коштів на це із бюджету не виділяли. А це ж — безглуздя. Лише з великими труднощами вдалося досягти того, що масив було передано у відомство управління цивільних споруд Одеської залізниці. Хоча згідно із законом питання про долю заводу не могло вирішуватися без участі органу місцевого самоврядування, на території якого розташоване підприємство. От і виходить, що нікому ми не потрібні і нікого наша думка не цікавить.

Можливо, саме через такий підхід до управління власністю, майном, фінансами ми маємо нинішні негаразди. Система начебто змінилася, соціалізмом уже й не пахне, а експерименти над людьми за старою доброю традицією тривають...

Олег БОНДАР.

Кіровоградська область.

Постанова Верховної Ради України

Про проект Закону України про проведення експерименту щодо зменшення обсягу товарообмінних (бартерних) операцій у господарському обороті України

Верховна Рада України **постановляє:**

Відхилити внесений Президентом України відповідно до пункту 4 розділу XV «Перехідні положення» Конституції України проект Закону України про проведення експерименту щодо зменшення обсягу товарообмінних (бартерних) операцій у господарському обороті України.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ,
20 листопада 1998 року.
№ 267-XIV.

Правда чи фальш?

70% громадян України припускають фальсифікацію результатів голосування під час наступних президентських виборів. Про це свідчать результати опитування, проведеного в жовтні Українським інститутом соціальних досліджень і центром «Соціальний моніторинг». 19% опитаних вважають, що фальсифікація неминуча. Лише 4% респондентів упевнені, що підробити результати виборів неможливо, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Хроніка. Факти. Події

✔ Москва

Культурний центр «розконсервують»?

Завтра в російській столиці буде, мабуть, відкрито «законсервований» через нестачу фінансових коштів Культурний центр України. В урочистостях візьме участь Прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко. Про це повідомив генеральний директор центру Петро Сергієнко. Створення Культурного центру України в Москві, підкреслив він, цілком логічне, оскільки тут мешкають 252 тисячі українців, а з урахуванням області — близько півмільйона.

Рішення щодо створення Культурного центру України в Москві прийнято ще 1993 року. Весь проект фінансував уряд України. Відповідно до прийнятої минулого місяця постанови Кабінету міністрів, на погашення боргів будівникам виділено 2,1 мільйона гривень. Уряд також вирішив, що у перспективі необхідно викупити 2 будівлі загальною площею 4326 кв. метрів, в яких розташовано центр. Нині Україна їх орендує.

✔ Мінськ

Протест опозиції

Санкціоновані білоруською владою хода і мітинг з приводу другої річниці конституційного референдуму в республіці провела в Мінську опозиція. Організатором акції виступила білоруська соціал-демократична партія «Народна громада» за участі представників майже всіх опозиційних сил республіки. Практично всі, хто виступав, були одностайні в тому, що після референдуму 1996 року «в країні придушують демократію, порушують права людини, спостерігається економічний спад, а республіка потрапила в міжнародну ізоляцію».

✔ Анкара

Режим НС подовжено

Парламент Туреччини подовжив на чергові чотири місяці термін дії режиму надзвичайного стану в шести провінціях на південному сході країни, де Курдська робітнича партія вже 15 років веде озброєну боротьбу. Представляючи законопроект, міністр внутрішніх справ Кутлу Акташ заявив, що уряд країни виступає за відміну режиму надзвичайного стану, однак теперішня ситуація поки що не дозволяє цього зробити.

✔ Багдад

Звинувачують США

Заступник прем'єр-міністра Іраку Тарік Азіз звинуватив США та їхніх союзників у тому, що вони хочуть «принизити й послабити» його країну шляхом санкцій і військових ударів. «Вони забули про те, що вже намагалися це зробити і зазнали поразки, те саме на них чекає і нині», — заявив він.

✔ Братислава

Префікс «екс» не до вподоби

Екс-президент Словаччини Міхал Ковач, термін повноважень якого вичерпано в березні, оголосив про свій намір добиватися переобрання на вищий державний пост під час майбутніх президентських виборів. Свою кандидатуру він вважає оптимальною. «На відміну від інших претендентів, я чудово знаю обов'язки глави держави і мені не знадобиться час, щоб навчитися ефективно їх виконувати», — заявив він в інтерв'ю словацькому радіо.

✔ Сідней

Аборигени відсудили землю

Уперше в історії Австралії на основній території континенту аборигенам вдалося відстояти власність на землю. Федеральний суд передав у цілковите розпорядження громаді корінних мешканців країни ділянку площею приблизно 7,7 тисячі кв. кілометрів у районі Кімберлі штату Західна Австралія. Як зазначають у місцевій пресі, це рішення суду суперечить намаганням уряду Джона Говарда у законодавчому порядку обмежити можливості аборигенів претендувати на землі, що їх орендують фермери.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

Багаті мітингуватимуть разом з бідними

Молдовські підприємці, які зібралися на надзвичайний з'їзд ділових людей республіки, звинуватили діючий уряд у цілковитій некомпетентності, хабарництві та корупції і зажадали негайної його відставки. На їхню думку, обвал національної валюти (а сьогодні долар коштує 10 лей) і зовнішнє банкрутство держави продиктовані системною кризою влади.

Уряд сформовано новим парламентом на початку минулого літа з представників трьох політичних партій: національ-радикальних Народного фронту, Партії демократичних сил і пропрезидентського руху «За демократичну та процвітаючу Молдову». Три партійні фракції, об'єднавшись в Альянс за демократію та реформи (в якому перша скрипка належить експрезидентові Мірчі Снєгуру), оголосили себе правлячою коаліцією, відповідальною за долю країни. «Грошові мішки», ображені на податковий пресинг влади, виступили за відставку Кабінету міністрів і фактично опинилися в одній упряжці з лівою опозицією на чолі з комуністами. 4 грудня вони приєднаються до акції протесту, організованої профспілками, тобто пікетуватимуть будинок уряду разом з бідними — пенсіонерами, робітниками, інтелігенцією.

Багаті заявили навіть про готовність очолити протест і конструктивно впливати на ситуацію. Вони сформували тіньовий кабінет і оприлюднили власну програму виведення країни з кризи, запропонувавши як національну ідею концепцію суспільства рівних можливостей. Президента Петра Лучинського цілком влаштовує молдовський бізнес. На з'їзді, де охорони було більше, ніж власне учасників, підприємці обстоювали розширення президентських повноважень і скасування парламентського статусу країни. А поки що бізнес-еліта Молдови, 60 відсотків капіталу якої — за опублікованими даними — у тіньовій економіці, мають намір іти на уряд під червоними стягами. Як захід-відповідь «союзники» в особі Компартії підтримують пріоритетне завдання програми дій підприємців: легалізацію тіньової економіки.

Світлана ГАМОВА.

Кишинів.

«Миротворчу» зустріч зірвано. Причини?

ЗАПЛАНОВАНА на кінець цього тижня київська зустріч лідерів України, Росії та Молдови, яку присвячено врегулюванню придністровської проблеми, не відбудеться. Це стало відомо «ГУ» з неофіційних джерел. Офіційні ж поки що роблять вигляд (принаймні; так було вчора до обіду), нібито підготовка до саміту триває.

Тому про причини переносу саміту в Києві не повідомляють. Але з певних джерел стало відомо, що росіяни, наприклад, провину за зрив зустрічі покладають на українську сторону: мовляв, Київ не встиг підготувати необхідні документи. Саме через це прем'єр Примаков без особливих вагань висловився за перенесення термінів. А кілька днів тому представник Президента України в урегулюванні придністровського конфлікту Євген Левицький у телефонній розмові з кореспондентом «ГУ» повідомив, що документи до саміту готують, хоча буде зустріч чи ні — невідомо. Водночас, сказав дипломат, нині нема на місці лідера Придністров'я Ігоря Смірнова.

Зрозуміло, без «винуватця події» зустріч втрачає сенс. За нашою інформацією, президент невизнаної республіки спочатку їздив до Північної Ірландії, а нині благополучно перебуває в Москві. Очевидно, інтересу до київського саміту Смірнов, як і Примаков, не має. Або мав та втратив.

Та цікаво, звичайно, яку причину зриву саміту назвуть у Києві.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Старий рік проводжатимуть у Брюсселі

Міністри фінансів країн Європейського союзу зберуться на спеціальне засідання в Брюсселі 31 грудня, щоб зафіксувати курси національних валют відносно єдиної валюти євро, яку вводять у безготівковий обіг з півночі 1 січня.

Таке рішення ухвалила Рада ЄС. Як пояснив журналістам міністр економіки і фінансів Франції Домінік Стросс-Кан, лише напередодні нового року стане відомо, скільки французьких, бельгійських або люксембурзьких франків, німецьких або фінських марок, голландських гульденів, іспанських песет, італійських лір, ірландських фунтів, австрійських шилінгів і португальських ескудо становитимуть один євро.

Британські фунти, датські та шведські крони, грецькі драхми залишаться поки що поза зоною євро, яка об'єднує в економічному і валютному союзі 11 країн ЄС.

Через три тижні на Віденському саміті керівники країн ЄС мають визначити основні напрями фінансової реформи, яка включає також реформу загальної аграрної політики і так званих структурних фондів. Ідеться про систему підтримки сільського господарства і перерозподілу коштів між багатими та бідними регіонами. Нині це перекачування грошей становить більшу частину союзного бюджету. Без скорочення цих потоків важко уявити прийняття до ЄС на початку майбутнього століття країн Центральної і Східної Європи. Але, як показала дискусія на Раді ЄС, серед країн союзу досі немає єдності з головних позицій реформи, передає ІТАР-ТАКС.

Єльцин знову захворів

Але «ядерна валізка» — в його руках

Тепер у Росії обговорюють дві головні теми. Звичайно ж, убивство Галини Старовойтової, яке приголомшило країну. І... хвороба Бориса Єльцина.

Повідомлення про «нежить», «температуру» чи просто «нездужання» президента з'являються так часто, що громадяни, здається, уже до них звикли. На відміну від політиків, з вуст яких відоме запитання «як почуваєтеся?» звучить точно немов в анекдоті. І, головне, відповідь з Кремля майже така сама: «Не дочекаєтеся».

От і нині прибічники усунення Єльцина від влади знову заявляють: президент Росії непрацездатний, попри те, що він приймав у своїй лікарняній палаті голову державної ради КНР Цзян Цземіня. Геннадій Зюганов давно називає Бориса Єльцина «хатнім президентом». Нині, за термінологією головного російського комуніста, глава держави працює, майже не підіймаючись з лікарняного ліжка. Росія продовжує традицію колишніх радянських геронтологів-керівників. Наприклад, Юрій Андропов, який півроку керував країною, користуючись апаратом «штучна нирка». Або Костянтин Черненко, який був смертельно хворим, однак очолював Політбюро.

Проте хвороба «великих» — то не їхня родинна особиста справа. Для політичної опозиції президентові Росії настали часи, коли можна скористатися з недієздатності Бориса Єльцина для боротьби за майбутнє президентське крісло. У центральній клінічній лікарні, куди днями було госпіталізовано російського президента у зв'язку з запаленням легенів, медики вважають, що для видужання Борису Єльцину знадобиться не менш як 8—10 днів. На думку кремлівських лікарів, окрім звичайної застуди, стан глави держави різко погіршив стрес, викликаний останніми трагічними подіями. Як повідомляє представник пресслужби президента Росії Дмитро Якушкін, він надзвичайно тяжко переживав повідомлення щодо загибелі Галини Старовойтової і сприйняв близько до серця не лише саме вбивство, а й реакцію, що настала за ним. А серце Бориса Єльцина, як відомо, слабке, особливо після операції зі шунтування, яку він переніс. За словами лікаря Владлена Трушева, Борис Єльцин уже переніс п'ять інфарктів.

Росія на якийсь час змушена залишитися без свого лідера. Послаблення здоров'я Бориса Єльцина додало енергії деяким думським політикам. Так, лідер партії «Наш дом Россия» Олександр Шохін вважає: «Настав час форсувати конституційні реформи для того, щоб дострокові вибори президента стали реальністю вже восени майбутнього року». Посилаючись на безвідповідальність глави держави, Геннадій Зюганов поспішає визнати дострокові вибори президента дефакто, заявляючи, що «у будь-якому разі вони відбудуться». Водночас, коментуючи висловлення з приводу нездоров'я президента, Григорій Явлінський стверджує, що «країна обрала президента, час якого минув». А думати про те, що здоров'я Б. Єльцина якось позначиться на ситуації в державі, на думку політика, сенсу нема. Офіційні особи адміністрації президента заявляють про те, що його графік буде істотно підкореговано. Відмінили низку державних візитів Бориса Єльцина і його зустрічі з іноземними політичними діячами. Прем'єр-міністр Російської Федерації Євген Примаков став автоматично виконувачем обов'язків президента. Хоча «ядерна валізка» все ще перебуває в руках Бориса Єльцина.

Світлана ФІЛІМОНОВА.

Москва.

Факультет непотрібних речей

А що робити? Ну, давайте всі відвернемося

Кілька років тому під цією назвою було опубліковано відомий роман Ю. Домбровського про соціальні цінності сталінщини. Факультетом непотрібних речей там називався факультет юридичний, а в ширшому розумінні — право як таке. Нині ми, по суті, переживаємо наслідки епохи, котра десятиліттями обходилася без права. Це стало звичним. Чи ж дивно, що нині стало багато речей «непотрібних», тобто таких, які перестали мати значення. Ми часом здатні швидше повірити в реальність нечистої сили, аніж у те, що на світі ще лишилася любов і милосердя...

Фотоетюд Василя ПИЛИП'ЮКА.

Моряк на дуже сухій суші

...Вони добре знають, де вікно з рожевими шторами

У Львові 190 тисяч підлітків. Це створює певні проблеми. Міська Служба у справах неповнолітніх має на обліку 92 неблагополучні сім'ї. Певно, їх насправді більше, бо хто знає межу «неблагополучності»? А в самій тій службі всього п'ятеро співробітників, хоча треба мінімум 30 чоловік.

Очолює службу 43-річний Василь Гунько. Раніше він працював тут-таки секретарем комісії у справах неповнолітніх, ще раніше — вихователем у виправно-трудовій колонії, а починав кар'єру як морський офіцер. Він з тих, кому довіряють: коли служив у колонії, без конвою возив дітей до театру! «Якщо не довіряють — на такій службі тобі нема чого робити», — говорить колишній моряк. Там він возив з неволі на волю, тут — навпаки: набирає повен автобус «неблагополучних» підлітків і везе на екскурсію до Стрийської колонії, просто поспілкуватися з ровесниками. Туди вони їдуть сміливі, а назад — в автобусі чути, як муха пролетить.

— Через три роки ми зробили аналіз — виявилось, що жоден з «екскурсантів» не скоїв злочину...

— Василю Миколайовичу, а де ви берете кошти на такі культпоходи?

— Дістаю через друзів-комерсантів. Приміром, не раз допомагав директор фірми «Галіта» Євген Козаков.

— Це робиться з особистої поваги до вас, чи як?

— Не обов'язково. Козаков, хоча ще й молодий, просто розуміє проблему і глибоко переживає її. Не відмовляє у допомозі, коли проводимо акції для сиріт або чорнобильських дітей.

— Власне, благодійність не входить до ваших штатних обов'язків?

— Ні, але я не можу спокійно дивитися, коли приходить вулична дитина, а в неї колготки порвані й ступня гола. Я її в отих колготках не можу відпустити. У дочки вдома візьму — а не відпущу. А що робити — воно не винне, воно на світ не просилося. Ми тут, при нашій зарплаті, завжди тримаємо кілька гривень для подібних гостей.

— Очевидно, вуличні діти знають про це й самі приходять сюди?

— Так. І приходять не через центральний вхід, а ось до цього вікна, вони знають, що тут рожеві штори.

Ну, не лише вони до нас ходять, ми до них теж. Влаштовуємо рейди 2—3 рази на тиждень. За один півторагодинний рейд знаходимо до 15 вуличних дітей. З дитячим притулком домовились — звідти без мого дозволу дітей нікому не віддають. Я мушу сам дізнатися, що то за батьки й чому їхня дитина не вдома, і чи варто її туди повертати? Бо в нормальній сім'ї дитина не може бути на вулиці, а тим більше з простягнутою рукою. А є батьки, що самі виганяють дітей на вулицю. Приміром, мати в лікарні, батько п'є, квартиру перетворено на притон, там душ 60 ночує й платить по дві гривні з носа, а він ще двох своїх хлопчиків, 12-ти і 13-ти років, виганяє на вулицю заробляти на пляшку! Вони вже два роки не ходять до школи. Дивує тільки: куди дивиться дільничний інспектор?

Спершу у нас були складні стосунки з кримінальною міліцією, адже це не моя справа — притони закривати. Але все налагодилося, і всі ці рейди ми проводимо спільно з ними та муніципальною дружиною.

— Яка мета цих рейдів?

— Боротьба з дитячою жебрацькою індустрією. Що це таке? Дорослі привозять до Львова, зокрема із Закарпаття, дітей (буває, везуть по 5—10 малих, своїх чи позичених), наймають квартиру в алкоголіків чи наркоманів, столи там таки накривають, що вам і не снилося — а діти по всьому місту заробляють жебрацтвом по 60—70 гривень щодня. Якось я затримав хлопчика з плакатом: «Люди добрі, допоможіть братикові на операцію!». Питаю обережно: мабуть, хату у вас змило водою (це було ще до торішньої повені). З'ясувалося, хата ціла, а вони з мамою так «працюють» — у Львові, Тернополі, повсюди. Приїздять і з інших областей, недавно з Дніпропетровщини затримали маму, яка трьох дітей навмисне роздягала, вони, сині від холоду, просять милостиню, а вона неподалік каву п'є. А люди того не знають, дітей жаліють, подають, не замислюючись, що хтось на цьому дуже наживається.

Ми у Львові підліткове жебрацтво набагато зменшили за допомогою транспортної й кримінальної міліції у справах неповнолітніх.

— Але ж, мабуть, є ситуації, коли людям справді нема куди подітися, окрім як вийти на вулицю з дітьми?

— Я не вірю в це. Знаєте, отих мам з немовлятами? Не вірю, що нормальна дитина може проспати цілий день. Отже, їй дають димедролу або горілки.

— Траплялося, що ви казали собі: все, більш не можу цього бачити?

— Треба ж комусь! Ну, вийду, покурю, на тім і заспокоюся. Приємно, що хоча б двох з десяти дітей вдається повернути до нормального життя. От є сім'я — батько й двоє старших дітей в тюрмі, а є ще двоє малих, вони жебракували, а зараз ходять до школи, чисті, акуратні. Їхній бідній мамі було важко. Вона не пила, але де взяти грошей, щоб однести три передачі до тюрми? От діти й вийшли на вулицю — самі. Ми їх повернули додому. Ні, їхня мама не розбагатіла. Ми просто поговорили по-людськи. Хто їй допоміг? Ну, я трохи допоміг...

— А ви де взяли?

— Пішов сам попросив, а дещо з дому приніс, як завжди.

— Отже, просити доводиться — якщо не їм, то вам?

— Нехай краще мені...

От у сім'ї кілька дітей. Живуть без світла і газу, бо нічим платити. Вони не з наших підопічних, але я мусив дати щось тим дітям з гуманітарної допомоги, щоб було в чім до школи ходити. Глава сім'ї без роботи. Між іншим, то не його діти — він, благородний чоловік, оженився на жінці загиблого друга. Хочу його працевлаштувати.

— Але ж це не ваша справа.

— Якщо людині важко, чому не допомогти? Він сам мене знайшов, не виставляти ж його за двері. Я інакше не вмію. Можливо, багато людей просто не задумуються над тим, що, чому і як відбувається, і їм здається, що все у світі нормально.

Всім би треба лицем повернутися до цієї справи — міліції, школі. Нас тут п'ятеро: Шестакевич Леся Михайлівна, Михайлов Ігор Борисович, Михайлишин Зорян, Стельмах Олена. Всі прекрасні педагоги й віддані люди, але ж на обліку 750 неповнолітніх, упоратися фізично неможливо, тільки по судах доводиться ходити 3—4 рази на день. А ще є діти, ніде не зареєстровані, буває — по шестеро в одній сім'ї. За свій кошт оформлюємо їм свідоцтво про народження...

А що робити? Ну, давайте всі відвернемося від того — що буде з містом, з ними, з нами?

Оксана ТЕЛЕНЧІ, Віталій ЖЕЖЕРА.

Львів.

Ніч у будинку з привидами

Потойбічне

Херсоном вже давно гуляє чутка про привида. «Прописався» він, начебто, в одному з новоспоруджених будинків біля старого Забалківського кладовища. Чого тільки не приплітали люди. Мовляв, навіть циганська сім'я змушена була покинути нечисте місце, і майже задарма продавала хату.

До «будинку з привидами» ваш власкор дістався завидна. Звичайний добротний двоповерховий цегляний котедж з металевими решітками на вікнах зустрів необжитим подвір'ям. Відчувалося, що в обійсті відсутній господар. За цегляним муром бовваніли хрести покинутого цвинтаря. До слова, господар зустрітися з журналістом не захотів, переадресувавши до хлопця, який охороняє маєток. Тож у нього і попросився на ніч, щоб на власні очі чи вуха переконатися у наявності привидів.

Ніч якось раптово впала на землю, і в будинку повис зловісний морок. Різкі пориви вітру теж не додавали оптимізму. В голову лізло бозна що. Так і кортіло піти і запитати в господаря (але ж він тут не живе), навіщо було будуватися мало не на цвинтарі. І кому у відповідних службах міськвиконкому спало на думку дозволити в цьому місці зведення особняків? Тим більше, подейкують, що частина захоронень з'явилася тут чи то після чуми, чи ще якоїсь пошесті...

...Частина ночі минула без пригод. Щоправда, до хлопця-охоронця кілька разів на вогник зазирали молодики. Як виявилося, в будинку справді щось-таки скиглить, виє. Що ж подає нелюдський голос? Припущень багато. Кажуть, в господаря виник конфлікт із будівельниками, і вони замурували в димоході порожню пляшку, а дехто вірить в нечистого... Однак хоч як би там було, але господар уже четвертий рік поспіль продає хату.

Сергій ЗЛЕНКО.

Херсон.

Будь, кобзарю!

«...І задзвенить під бандуру
З осінню юною в парі
Пісня моя...»

Якось, блукаючи містом, я думала про лист, щойно отриманий від батька. Професійний співак, він нарешті придбав давно омріяну бандуру і вчиться грати. «Тільки не кажи нікому, бо сміятимуться: дядько під старість з глузду з'їхав!..»

Добрела я до Софійського музею. І тоді вперше зустріла Степана Щербака. Сидячи на лаві перед собором, кобзар співав народні пісні. Сама його зовнішність вражає! Веселі добрі очі, пишноволосий, наче білий лев. А послухаєш... стає так гарно, що нікуди йти звідси не хочеш. І життя — прекрасне!

«...І задзвенить під бандуру
З осінню юною в парі
Пісня моя...»

Це рядки з книги поезій С. Щербака «Молитва до криниці». Читаючи вірші, сповнені світлої доброти, розумієш, чому дітлахи так люблять автора. Малеча сприймає присутність кобзаря біля музею як природне явище. Як пташиний спів навкруги. А коли трапилося, що бандуриста не було кілька днів, постійні відвідувачі здивовано позирали на осиротілу лаву. Навіть хлопець із музейної охорони зітхнув: «Де наш гармоніст? Невже гармоніка зламалася?».

Ота кобзарська «гармоніка», певно, створює вкупі з простором Софії цілісність та особливе відчуття гармонії.

А приходить сюди безліч дуже різних людей. Правда, Степан Дмитрович зауважив, що злих очей тут майже не зустрічав...

Упав з гілки каштан і покотився по землі. «От і знатимеш, як бути міцним!» — каже раптом кобзар.

Підійшли двоє, зупинилися. «Это домбра, да? Хорошо играете, молодец.» Бандурист мовчки дивиться услід. «Домбра, домбра, две струны. Мы — хозяева страны!» — сумно пожартували поруч. І Щербак додав: «Кобзарів так нищили, що люди боялися тримати вдома інструмент. Хай вже чужі не знають бандури, але ж своїм байдуже!».

Дорогий кобзарю, на щастя, байдуже далеко не всім. Не журіться. Будьте!

Оксана ЧИСТА.

Фото Анастасії СІРОТКІНОЇ.

У номер

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Чеської Республіки про міжнародні автомобільні перевезення

Верховна Рада України постановляє: Угоду між Урядом України та Урядом Чеської Республіки про міжнародні автомобільні перевезення, підписану в м. Києві 1 липня 1997 року, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.
м. Київ, 20 листопада 1998 року. № 273-XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Урядом України і Урядом Республіки Білорусь про міжнародне автомобільне сполучення та Виконавчого протоколу до цієї Угоди

Верховна Рада України постановляє: Угоду між Урядом України і Урядом Республіки Білорусь про міжнародне автомобільне сполучення, підписану в м. Києві 17 грудня 1992 року, та Виконавчий протокол до цієї Угоди, підписаний в м. Мінську 16 грудня 1994 року, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.
м. Київ, 20 листопада 1998 року. № 274-XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Урядом України і Урядом Російської Федерації про міжнародне автомобільне сполучення та Протоколу до цієї Угоди

Верховна Рада України постановляє: Угоду між Урядом України і Урядом Російської Федерації про міжнародне автомобільне сполучення та Протокол до цієї Угоди, підписані в м. Києві 20 березня 1995 року, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.
м. Київ, 20 листопада 1998 року. № 275-XIV.

✔ Дніпропетровськ

І ферма може бути фантастичною

На Дніпропетровщині продовжує працювати Комітет Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин. За «відкриття України», тобто того достатку, добробуту і навіть «раю» на нашій землі, котрий за певних обставин цілком реальний, сприйняли народні депутати все, що побачили у відомій агрофірмі «Наукова». Микола Агафонов, також народний депутат, який донедавна очолював цю фірму, без перебільшення ошелешив колег. Фантастичною назвав голова комітету Олександр Мороз тваринницьку ферму, обладнану ліпше за будь-яку в Європі. Тут 150 високоудійних корів обслуговують два оператори, а собівартість кілограма молока становить 11 копійок.

— Якщо дивитися правді у вічі, — сказав Олександр Олександрович, — то вона полягає ось у чому: господарство мало змогу отримувати позички на тих нормальних умовах, на яких і повинно отримувати їх усе наше сільське виробництво. Отож навіч бачимо, яка насправді підтримка потрібна українським селянам на державному рівні, щоб вони повсюди творили аналогічні дива.

Бо поряд у КСП «Перемога» — півмільйонний борг, а податкова адміністрація вже погашає його, відбираючи не лише автомобілі, а й худобу «на м'ясо». І вину за це разом з нинішніми не зовсім вдалими державними мужами мусять «ділити» й обрані народом законотворці.

Оновлені села Дніпропетровщини.

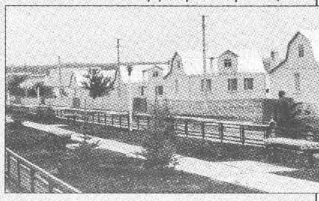

Фото Анатолія КРАСНОЖОНА.

Мистецтво бартеру: міняємо шило на мило

Безумовно, бартер — це погано. Але, як відомо, боротися треба не з хворобою, а з її причинами. Про що ж свідчить наявність бартеру?

Черговий указ Президента «Про проведення експерименту зі скорочення товарообмінних (бартерних) операцій у господарському обороті України» (№ 1165/98 від 21.10.98) продовжив практику неконституційного втручання, що стала традицією, в економічне життя країни. Але найгірше, що внаслідок цього, як і багатьох інших «експериментів», що проводяться над поки ще живими українськими підприємствами, число «піддослідних кроликів» може дуже різко зменшитися, і в результаті відпрацьовану емпіричним шляхом тактику не буде до кого застосовувати...

На перший погляд, текст указу не містить особливої крамоли, навіть навпаки, зменшення на 10 % зобов'язань з податку на прибуток за кожний відсотковий пункт зниження порівняно з базовим рівнем об'єму реалізації продукції за бартерними угодами виглядає, просто-таки, приємним новорічним подарунком для щасливчиків з машинобудівників, хіміків і металургів, з легкої руки Кабміну зарахованих до списку вибраних.

Чим же ще сьогодні можна порадувати вітчизняного товаровиробника, аж ніяк не розбещеного турботою держави (всупереч полум'яним запевненням останнього), як не зниженням податків? Але перші захоплення швидко проходять, тим паче, якщо пригадати, що Закон «Про оподаткування прибутку підприємств» передбачає 30-відсоткову ставку податку, і змінити це можливо лише відповідною поправкою до цього закону.

Крім того, у разі перевищення заданого рівня бартеру підприємству загрожує штраф у розмірі 20 % вартості «понадлімітно» реалізованої продукції. Суми штрафів планується зараховувати в держбюджет — ймовірно, для заповнення збитків від зниження доходів з податку на прибуток. Відносно визначення допустимого рівня бартеру держава продемонструвала гуманність: заповітний поріг має обчислюватися індивідуально для кожного підприємства за базою даних за січень—вересень 1998 року.

Загалом все виглядає цілком привабливо, особливо, якщо врахувати, що спочатку передбачається зобов'язати підприємства знижувати бартер на 5 % на квартал і повністю заборонити його відносно окремих товарів, а також ввести плату за реєстрацію бартерних договорів з експорту в розмірі 5 % їх загальної вартості. В остаточному варіанті вирішили піддати експерименту лише внутрішні операції й від зайвих «звірств» відмовилися (бартер у зовнішній торгівлі поки що планується скоротити адміністративним шляхом —наприклад, знизити термін ввезення товару до 60 днів).

Однак досі практика показувала, що будь-які заходи у боротьбі з бартером тільки послаблюють фінансове становище підприємств. І справді, не від доброго життя підприємства змушені вдаватися до «натурального» обміну, який в принципі не може бути взаємовигідним, оскільки одна із сторін у таких операціях обов'язково програє.

Безумовно, бартер — це погано. Але, як відомо, боротися треба не з хворобою, а з її причинами. Про що ж свідчить наявність бартеру? Передусім про недосконалість фінансових механізмів, що діють, про кризу, що паралізувала грошовий обіг. Наслідок цього — недоступність кредитних ресурсів і гострий дефіцит оборотних коштів, що перешкоджає нормальній роботі підприємств.

Але замість того, щоб вжити заходів щодо відродження грошового обігу, здешевлення кредитних ресурсів і стимулювання дотримання платіжної дисципліни, робиться спроба штучно розв'язати проблему. Найсумніше, що в результаті експерименту можуть сильно постраждати збиткові підприємства, а за рахунок прибуткових об'єктів, які потраплять до списку «піддослідних», результат експерименту цілком може виявитися позитивним.

Це означає, що після широкого впровадження випробуваної в ході експерименту практики бартер використовуватиметься разом з підприємствами, що виживають завдяки йому... Зате під красивим девізом про прагнення поповнити оборотні кошти підприємств. Такі методи нагадують відомий «чорний» жарт про те, що кращий засіб від нежиті — це гільйотина...

У нинішніх умовах, коли підприємствам надто важко збути продукцію взагалі, а тим більше — за гроші, мало віриться, що 1 % економії з податку на прибуток істотно вплине на об'єм бартерних операцій. Якщо питання стоїть ультимативно: або товар буде збутий за бартером, або залишиться на складі, то загроза штрафу тільки ускладнить становище. І тоді, хто зможе — піде в тінь, а хто не зможе — у небуття. І в першому, і у другому випадках держава залишиться у програші. Бартер же буде існувати доти, доки не стане можливим продаж товару за гроші.

Володимир ПРОДИВУС,
президент міжгалузевої науково-виробничої фірми «Нові технології харчової промисловості».

Захмеліло пиво від урядових реформ

Підкинули в коридори влади ідейку...

Акцизна політика

На теренах краю небагато сьогодні знайдеться підприємств, котрі могли б похвалитися, що не мають боргів перед бюджетом, із заробітної плати, а акціонерам видають дивіденди від прибутку підприємств. Серед таких ВАТ «Хмельпиво», яке очолює Олександр Лисюк. Правда, був час, коли і у нього постали проблеми зі збутом — якраз на порі інтенсивного експорту чужоземної продукції у яскравих обгортках.

Та керівництво підприємства своєчасно зорієнтувалося, взялося за переоснащення виробництва, підвищення якості та асортименту продукції. А щоб вона мала і широкий попит серед простого споживача, постаралися досягти і найнижчої ціни. Отакий комплекс заходів дав можливість підприємству не тільки тримати свій ринок збуту, а й щомісячно відправляти у бюджет 150 — 170 тисяч гривень.

Та ритмічна робота наших підприємств закордонним постачальникам, зрозуміло, не до снаги. Отож підкинули в коридори влади ідейку збільшити майже втричі акцизний збір з пивоварів (їм мало, що вже зупинилися всі спиртзаводи!). У результаті такої авантюрної акції до бюджету надійшло не втричі більше грошей, а, навпаки, — втричі менше. А тим часом місткості з нереалізованим пивом, що мають обмежений термін зберігання, бродять, хмеліють від нетверезих реформ наших реформаторів.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Хто ви, «Чорний доктор»?

Нещодавно працівники відділу по боротьбі з економічними злочинами Криворізького УВС міста затримали виробників саморобної горілки, яку у величезній кількості постачали на ринок, що біля трамвайного парку. Ця транспортна розв'язка неподалік «Криворіжсталі» чи не найвигідніше місце для збуту такої продукції. Адже через неї проходять і проїжджають натовпи роботяг, чимало з яких не відмовляє собі у задоволенні хильнути чарку перед зміною. Дешевизна горілки — 3 гривні за пляшку, приваблювала сюди все нових покупців. А коли міліція розслідувала шляхи появи горілки у місті, виявилося, що її виробництво поставлене на потік в селі Латівка Широківського району.

Там, у будинку одного з місцевих жителів, діяв підпільний цех, в якому правоохоронці знайшли діжку із залишками спирту, акцизні марки, етикетки і більш як 500 пляшок готової горілки, що лише віддалено нагадувала справжній напій. Хазяїн — 43-річний азербайджанець Т. і його родичі, які допомагали йому у бізнесі, дають свої показання слідчому.

Правоохоронці не вперше виходять на підпільні винокурні. Подібні цехи було виявлено і закрито в Саксаганському та Інгулецькому районах міста. Кількість виготовлених фальшивок обчислювалася тисячами пляшок. Це додало роботи й лікарям швидкої допомоги. Минулого року в Кривому Розі неякісними спиртними напоями отруїлися понад 220 чоловік. Були смертельні випадки.

Лиха доля спіткала не лише регулярних споживачів горілки. До лікарень потрапляли й ті, кому захотілося посмакувати «Масандру», «Чорний доктор», «Церковне», які насправді виявилися сумнівної якості підробками.

Лариса КРУПІНА.

Дніпропетровська область.

Ця книга не лише для працівників СБУ

Володимир Сідак. Національні спецслужби в період революції 1917—1921 рр. (невідомі сторінки історії). Київ. «Альтернативи». 1998

Гіркий минулий досвід (скільки безглуздих поразок і так мало перемог!) боротьби українського народу за незалежність та самостійність сприяв народженню у багатьох із нас певних стереотипів сприйняття вітчизняної історії. Центральна Рада, Гетьманат, Директорія... Відсутність єдності в суспільстві й рішучих лідерів... Навальний тиск північного сусіда...

Усе це просто виключало думки, наприклад, про українську розвідку та контррозвідку.

* * *

Нічого у цьому світі само по собі не відбувається і не відбувається. Мабуть, тому марксисти й любили повторювати «Коли хочеш зрозуміти, хто стоїть за подіями, з'ясуй, кому вони вигідні?».

Отож, читаючи документальні свідчення про те, що під час Гетьманату, з яким Радянська Росія перебувала у стані перемир'я, в Україну прибуло близько 1000 радянських агентів та агітаторів, котрі розгорнули активну роботу з підготовки антигетьманського повстання, а на підтримку акції головою «мирної» більшовицької делегації Х. Раковським було виділено близько 40 млн. карбованців, розумієш всю облудність істориків недавнього минулого, які переконували нас в «історичній неминучості» більшовизації України.

А як актуально звучать висловлювання відомих історичних діячів, зафіксовані сучасниками: «Чим довше в Україні пануватиме безладдя, тим легше буде її знов прилучити до Росії» (П. Мілюков).

Часи змінюються, але незмінними залишаються прийоми українофобів та великодержавних шовіністів. І що цікаво — повторюються навіть географічні назви й політичні сили. Наприклад, в часи революції в Харкові діяла таємна офіцерська організація, яку фінансували шахтовласники Донбасу. Її відділення працювали і в інших областях.

Державна варта — орган розвідки й контррозвідки гетьмана П. Скоропадського — розкрила підготовку до антигетьманського повстання, з'ясувала справжній зміст «діяльності» Х. Раковського. До речі, стало відомо, що німецька окупаційна влада знала про підготовку повстання, але не повідомляла про це гетьмана, з яким, як нас переконували досі, німці були в дуже тісних стосунках. Мало того, вони вимагали звільнення з-під варти арештованих учасників підготовки заколоту.

Отже, кожна сторінка книжки Володимира Сідака не лише доповнює наші знання про революційні події в Україні, а часто радикально впливає на оцінку того чи того діяча, наприклад, того-таки Володимира Винниченка, що був у тісному союзі з Радянською Росією заради повалення влади гетьмана.

* * *

З пригодницької літератури відомі «подвиги» ватажка одеського бандитського світу Мішки-Япончика (справжнє прізвище — Винницький). З'ясовується, він свого часу пішов на співробітництво з Червоною Армією і з дозволу Радянської влади сформував із своїх людей загін для боротьби з «білими». Насправді ж «король» продовжував займатися тим самим «промислом». Його двохтисячний загін розбігся під час першої ж атаки військ Директорії. Отамана застрілив співробітник «ЧК».

Маловивченою сторінкою історії продовжує залишатися постать Нестора Махна. Контррозвідкою «батька» керував Л. Зіньковський (Льовка Задов). Про рівень його підготовки як контррозвідника можна судити з того, що махновцям вдавалося розкривати операції, які готував сам начальник Всеукраїнської надзвичайної комісії Манцев.

Після революції Л. Зіньковський... служив в Одеській «ЧК», аж поки його не репресували в 1938 році.

* * *

Українські спецслужби теж намагалися займати активну позицію в подіях, що відбувалися. Так, щоб встановити тісні стосунки з Кубанню, лідер уряду якої Л. Бич схилявся до об'єднання з УНР, на південь Росії був направлений емісар Ю. Скугар-Скварський. Під виглядом помічника машиніста він дістався Катеринодара й почав свою розвідувальну роботу. Однак особливих успіхів не було через невизначеність позиції кубанців, хоча багато хто з них прагнув об'єднання з Україною й добровільно співпрацював з розвідником УНР. Виконавши свою місію, Ю. Скугар-Скварський щасливо повернувся на батьківщину.

* * *

Розвідка й контррозвідка ЗУНР була організована й діяла найліпше з українських спецслужб часів революції. Національна Рада ЗУНР 15 лютого 1919 року навіть прийняла відповідний закон. До речі, служити в ДЖ могли лише неодружені та бездітні вдівці (зрозуміло, маючи відповідну фахову підготовку тощо).

Досвід ЗУНР зацікавив і лідерів УНР. У розпорядження МВС УНР у вересні 1919 року були відряджені підполковник Яськевич та майор Волощук з групою старшин та підстаршин (офіцерів та підофіцерів). Однак нічого не вийшло «із-за тамошнього загального безладдя та... нездарності злопам'ятної петлюрівської «влади», яка поза безконечними й беззмістовними нарадами та високопарними промовами не виявила в тому напрямі ніякої діяльності» — так оцінив захід колишній співробітник Державної жандармерії ЗУНР І. Козак.

***

Дослідження Володимира Сідака — не лише для курсантів Академії Служби безпеки України, працівників СБУ, воно для нас з вами, шановні читачі. Хоча б тому, що семирічний досвід державотворення в Україні продемонстрував, що ми — великі міфотворці, що інколи діємо так, як чинили й заангажовані історики минулого. Тому треба більше звертатися до документів — чистих джерел достовірної інформації. У цьому нам і допомагає автор книги «Національні спецслужби в період Української революції 1917—1921 рр.».

І насамкінець коротко про автора архівного дослідження. Генерал-майор Володимир Сідак — доктор історичних наук, кандидат юридичних наук, професор, організатор і перший ректор Академії Служби безпеки України. Він автор 60 наукових праць, з яких близько 20 присвячені історії спеціальних служб нашої держави.

Віталій АБЛІЦОВ.

Оголошення

У номер

✓ **Київ**

Ліпше правим на Лівому...

Столичний Театр драми і комедії на Лівому березі Дніпра відзначив своє 20-річчя. З цієї нагоди відбувся урочистий вечір-концерт. Фундатор і художній керівник театру Едуард Митницький отримав президентську нагороду — орден «За заслуги» III ступеня, кільком акторам присвоєно почесні звання. Колектив має дивовижну здатність виживати в несприятливих умовах, колись — ідеологічних, тепер — економічних. І не просто виживати, а доводити свою мистецьку правоту. Як було сказано з цього приводу в одному з привітань, ліпше бути правим на Лівому березі, аніж лівим на Правому.

✓ **Одеса**

І я не я, і хата не моя

(Початок на 1-й стор.).

Й ось тепер усе те заперечується. Як і сам факт перебування його, О. Глека, того дня в Одесі: він, мовляв, тоді якраз застряг у селі Незавертайлівка через поломку свого автомобіля, міняв гуму коліс на автостоянці «Сирена» в селищі Дністровськ, отож скоїти злочин аж ніяк не міг. А як же попередні показання? Він їх дав, стверджує О. Глек, під тиском і погрозами слідчих.

Враховуючи суперечливість роз'яснень підсудного щодо суті обвинувального висновку, суд перейшов до розгляду його показань на першому допиті — у ніч затримання з 1 на 2 вересня 1997 року. Згадуваних Балашова й Чумак, які, певно, могли б пролити якесь світло на події, у залі суду немає — щодо них матеріали виділено в окреме судочинство у зв'язку з їх розшуком. Сумнівно, що саме ці особи були замовниками вбивства, скоріш —лише посередниками.

Про вихід на справжніх замовників при даному розгляді справи, по суті, не йдеться. Суду довести б чи, навпаки, спростувати звинувачення, висунуті на адресу О. Глека.

✓ **Львів**

Зерна досвіду для нашого грунту

Львівська делегація побувала у США. Міський голова Василь Куйбіда провів серію результативних переговорів у Світовому банку щодо позик для реконструкції водопостачання, теплоенергетичного господарства Львова та інвестицій у центральну частину міста. В нашому посольстві делегація ознайомила американських бізнесменів з інвестиційними проектами, які можна реалізувати у Львові. Львів'яни зустрілися з виконавчим директором американського національного комітету Міжнародної ради з питань збереження пам'ятників та історичних місць (ІКОМОS) Густавом Азаозом та працівниками цієї організації. З огляду на перспективи внесення Львова до списку історичних міст ЮНЕСКО, американські фахівці запропонували свої інформаційні послуги — через ЗМІ та мережу Інтернет.

Опрацьовуючи програму «Розвиток і відновлення міста», гості докладно вивчали досвід американських колег і знайшли ті зерна, які можна посіяти на вітчизняному грунті.

На вулиці Шовковичній, що у Києві, справжній снігопад — скидають сніг з дахів будинків та збивають бурульки.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Їж папайї, лимони жуй

У тепличному комбінаті «Віта» (дочірньому підприємстві Полтавського гірничо-збагачувального комбінату) настала пора масового збору лимонів і папайї. Дозрівають тут також ківі, смоковниці. Це — перший урожай екзотичних фруктів, отож закономірна цікавість: що змусило полтавських гречкосіїв узятися за незвичну справу?

Разом із Анатолієм Рибалком, директором «Віти», здійснюємо імпровізовану екскурсію лимонарієм під скляним дахом. Теплиця займає площу в один гектар, більша її частина зайнята високими, в людський зріст, лимонними деревами. Їх два сорти: «Пандероза» і «Майєра», які мають чудові лікувальні властивості, а за концентрацією вітаміна С переважають навіть ті, що з Кіпру, Греції. Дерева завезено не з тропіків, а з Донецької області, де тепличні господарства металургійних комбінатів і шахт давно вже займаються цитрусовими і навіть вирощуванням саджанців для реалізації. Так що досвід не за горами.

Ряди лимонних дерев чергуються з іншими представниками субтропіків — папайєю, ківі, смоковницями. Але, це, швидше, для екзотики, хоча вони й плодоносять. Папайя, примітом, на смак нагадує диню.

Виявляється, що лимони пристосовані до наших умов навіть краще, ніж огірки та помідори. Вони легко переносять навіть нульову температуру. Ростуть, точніше, живуть десятки років, а плодоносять цілорічно. І гроші від лимонів хороші (даруйте за каламбур, але недарма, мабуть, мільйон грошей величають «лимоном»). А якщо серйозно, то середня реалізаційна ціна лимонів на ринках вдвічі вища за вартість огірків та помідорів. Втім, «Віта» не збирається «роздягати» покупців надприбутковими для себе цінами. Навпаки, хоче бути серйозним конкурентом для продавців і перекупників заморських цитрусових та овочів.

Як-то огірків та помідорів. Щоправда, поки що їх культивація у планах. У Комсомольську мають наміри провести реконструкцію тепличного господарства і довести площу до трьох гектарів. На меті — перейти на нову технологію вирощування тепличних овочів, щоб підвищити урожайність у 5—6 разів. Про своє бажання вкласти у цю справу інвестиції заявили голландські та ізраїльські фірми. Отож є надія, що вже найближчим часом вітамінна продукція з «Віти» з'явиться на полицях і полтавських магазинів. Поки що цитрусові з першого урожаю надійшли до обіднього столу сімей гірничозбагачувальників, в робітничу їдальню комбінату, його профілакторій, дитсадок.

Григорій ГРИНЬ.

Комсомольськ Полтавської області.

Філіали-аутсайдери — в комунальну власність

Пропозиція

З вікон Рокитнівської районної ради добре проглядається територія заводу «Кристал» — філіалу Київського виробничого об'єднання «Ізумруд». Але побачити когось із працівників, крім охорони, — марна справа, оскільки вже тривалий час підприємство не працює. Окрім іншого, втрачають кваліфікацію представники рідкісної професії — огранувальники алмазів та діамантів.

Коли київський монополіст огранки алмазів для промисловості вирішив закрити свій філіал у Рокитному, місцева влада звернулася до Міністерства економіки з проханням передати безплатно це підприємство в комунальну власність району. За словами голови Рокитнівської районної ради Юрія Кічатого, місцева влада готова взяти на себе відповідальність за долю цього заводу.

Так само, вважає голова райради, потрібно вчинити й з іншим «аутсайдером» — Рокитнівським філіалом Славутського ДОКу, який є власністю Південно-Західної залізниці і чотири роки простоює.

— На мою думку, — каже Кічатий, — назріла необхідність прийняти на державному рівні документ, яким би було передбачено проведення в районах і областях інвентаризації філіалів, що тривалий час простоюють. Було б доцільно передавати їх у комунальну власність району чи області, які, в свою чергу, могли б продавати такі підприємства новим власникам. Тоді можна чекати й надходжень у бюджет. Це особливо важливо для дотаційних районів.

Отож, на думку Ю. Кічатого, економіку треба піднімати з «низів», дати їм можливість впливати на економічні процеси в державі. І, звичайно ж, питати з них за роботу.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Сімейні розбори

Футбол

Кубок УЄФА. 1/8 фіналу. Перші матчі. На цьому етапі залишилося чотири іспанські і по три італійські та французькі клуби. Зрозуміло, що це свідчить про дуже високий рівень клубного футболу у цих країнах. Однак жереб провів своєрідний «природний відбір», влаштувавши іспанське та французьке дербі.

«Реал Сосьєдад» (Іспанія) — «Атлетіко» (Іспанія) —2:1, «Монако» (Франція) — «Марсель» (Франція) — 2:2, «Сельта» (Іспанія) — «Ліверпуль» (Англія) — 3:1, «Болонья» (Італія) — «Реал Бетіс» (Іспанія) — 3:3, «Ліон» (Франція) — «Брюгге» (Бельгія) — 1:0, «Рейнджерс» (Шотландія) — «Парма» (Італія) — 1:1, «Рома» (Італія) — «Цюріх» (Швейцарія) — 1:0.

Зустрічі-відповіді відбудуться 8 грудня.

Пам'яті тренера

Гандбол

Сьогодні о 16.00 у Київському палаці спорту стартує міжнародний турнір пам'яті видатного українського тренера Ігоря Турчина. Окрім наших дівчат, у ньому змагатимуться збірні Білорусі, Македонії та Росії.

Українська збірна позавчора повернулася зі Словаччини, де взяла участь у представницьких змаганнях. Наші спортсменки, продемонструвавши хорошу гру, поділили перше-друге місця зі збірною Франції. До речі, українські гандболістки виграли у французьких, а ще й у словацьких. Але мінімально поступилися команді Югославії. Та, у свою чергу, програла збірним Франції та Словаччини. Про це нашому кореспондентові розповів головний тренер національної збірної України Леонід Євтушенко.

Пропонуємо вашій увазі розклад ігор міжнародного турніру «Кубок Турчина»:

26 листопада. Росія — Македонія (16.00), **Україна —Білорусь (18.30). 27 листопада.** Білорусь — Росія (16.00), **Україна — Македонія (17.45). 28 листопада**. Македонія — Білорусь (10.00), **Україна — Росія (11.45).**

Є каолін — буде порцеляна

Реконструкції

У 2,5 РАЗА збільшено випуск продукції на Глуховецькому каоліновому комбінаті, що у Козятинському районі на Вінниччині. Досягти цього вдалося насамперед за рахунок встановлення нової технологічної лінії, придбаної на кошти інвестора — київської корпорації «Еврореcурси».

Вінницький каолін — сировина, без якої не обійтися у порцеляновій і целюлозно-паперовій промисловості —тепер, на думку спеціалістів, став конкурентоспроможний на світовому ринку: рівень вологості, головного показника якості, вдалося знизити до 10 відсотків — замість передбачених стандартом 22.

Колектив комбінату вже відвантажив 45 тисяч тонн продукції. Найперше — вітчизняним споживачам. А ще —до Росії, Білорусі, країн Прибалтики. Надійшли також замовлення — з Чехії і Туреччини.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Редактор номера В. ЖЕЖЕРА.

А. ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора).

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 192642.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311227.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок —441-88-23; телефакс —224-72-54; відділ реклами —441-89-34, 441-89-44; телефакс —449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець – Верховна Рада України